

Fjerde Mai

sept./okt 1982

SPECIALNUMMER OM LANDSMØTEBEVEGELSEN

TRIPPELNUMMER

TIL ALLE MEDLEMMER 2

Arbeidet med førebuingane til NKS' 4. landsmøte er den viktigaste interne oppgåva til NKS dette semestret. Det betyr at det kjem til å måtte kreve mykje innsats frå alle medlemmer for å få gjennomført førebuingane på ein forsvarlig måte. Vi har svært kort tid på oss. Derfor kan vi ikkje ha råd til at lag eller medlemmer ^{ikkje} tek aktivt del i førebuingane. Vi kan heller ikkje tolerere at fristane som er gjevne om innsending av materiale, nomineringar osv blir overskridne. Dette skaper kaos og fører til at mykje ressursar må brukast til å ordne opp i dette. Ressursar som elles vil bli brukt til å føre dei politiske førebuingane og diskusjonane framover.

Sentralstyret¹ x har lagt opp til at beretningsdiskusjon bør vere innretta på å diskutere korleis NKS skal styrkast som ein kommunistisk organisasjon og kva som er dei viktigaste hindra for at NKS skal styrka seg. I dette nummer av 4.mai er denne diskusjonen kome opp i si fulle breidde. Laga må bruke 4.mai i desse diskusjonane. Vi er også svært interessert i at ikkje berre folk frå Oslo tek ordet i denne debatten. No er det viktig at vi får fram mange forskjellige erfaringar og synspunkt. Vi er sikre på at denne debatten vil kunne bli svært verdifull for NKS.

I handlingsprogramdiskusjonen er det to spørsmål som peikar seg ut som særleg viktige 1. å utvikle analysa vår av den statlege utdanningspolitikken framfor 80-åra. 2) vår linje for arbeidet i ulike parlamentariske og korporative organ. Her er analysa av Samskipnaden sentral.

FRAM FOR GRUNDIGE OG LIVLEGE LANDSMØTEDISKUSJONAR.

HVA ER ET LANDSMØTE ?

③

Ein del medlemmer har etterlyst konkret rettleiing i samband med landsmøteførebuingane. Det følgande er meint å vere ei påminning og konkret utdjuing av forbundets vedtekter og politiske praksis i samband med landsmøte og landsmøteførebuingane. Vi viser elles til vedtektene.

ER EIT LANDSMØTE?

Landsmøtet er forbundets høgaste organ. Vedtektene seier at landsmøtet "innkalles annet

styre for den neste perioden, og så langt råd er ~~stake ut~~ politiske linjer for den neste perioden. I tillegg skal NKS' regnskap reviderast og godkjennast av landsmøtet. NKS' vedtekter kan berre endrast av landsmøtet

KVEM KAN KOME PÅ LANDSMØTET?

Vedtektene seier: "Til landsmøter og distriktsmøter **velger** grunnorganisasjonen delegater med fulle rettigheter i forhold til antall medlemmer grunnorg-

organisasjonen delegater med fulle rettigheter i forhold til antall medlemmer grunnorganisasjonen har betalt kontingent for. Sentralstyret vedtar fordelingsnåkkelen og framgangsmåter ved valg av delegater til landsmøter og vedtar retningslinjer for distriktsmøter.. .. Stemmerett på landsmøter og distriktsmøter har bare valgte delegater. Sentralstyremedlemmene har rett til å møte med alle rettigheter unntatt stemmerett på landsmøtet!" (kap. 2, § 9)

Det er sjølsagt at laga må gjere ei skikkelig vurdering av den/dei kameraten(e) som er aktuelle som delegatar.

NOMINERINGAR.

Alle lag kan **innstille** folk til nominasjon og valg. Det er også mulig å innstille folk utafor laget og det er også mulig for enkeltpersonar å komme med forslag på folk som bør nominerast. Det er viktig at alle personar som laget nominerer lagar ei politisk vurder-

hvert år. I særskilte tilfeller kan sentralstyret innkalle landsmøtet tidligere eller utsette det". (kap. 3, § 11).

LANDSMØTETS OPPGÅVER.

Landsmøtets oppgåver er å oppsummere den politiske og organisatoriske utviklinga i perioden, velje nytt sentral-

ing av seg sjøl, og at også laget gjev si vurdering. Desse vurderingane bør ta utgangspunkt i nominasjonskriteria som er trykt i førebuinga materiale til landsmøtet.

Alt dette materiale blir tatt hadd im av nominasjonskomiteen som sentralstyret har sett ned for å førebu val av nytt sentralstyre.

Landsmøtet veljer ein eigen

4
valkomite som har ansvaret for å legge forholda til rette for val av eit sterkast mulig sentralstyre på landsmøtet. Det er viktig at alle lag legg vinn på å halde alle fristar i landsmøteførebuingane.

SENTRALSTYRETS ARBEIDSUTVAL.

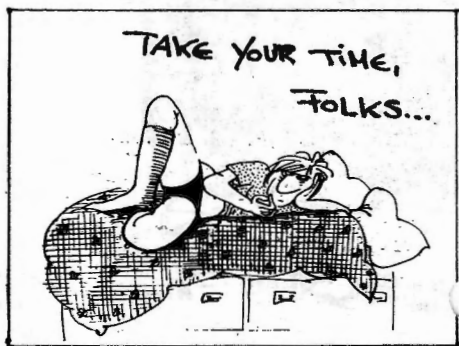
HELDING FRÅ SENTRALSTYRET: UTSETJING AV FRISTAR I LANDSMØTEFØREBUINGANE

I Forberedelsesmateriale til landsdel 1 (gult hefte) er det gjeve fristar for gjennomføringa av landsmøtet. Sentralstyret har vedtatt å utsette to av fristane for å gje diskusjonane betre tid til førebuingane til landsmøtet.

1. Fristen for innsending av endringsforslag til beretning, handlingsprogram, vedtekter eller/og andre forslag til vedtak er 1. (første) desember 1982.

2. Frist for innsending av namn på delegatar og ^{vara} delegatar er 20/10 1982.

Frist for innsending av nomineringar er framleis 25. oktober. Det er viktig at laga så lang råd er gjennomfører

lagsdiskusjonane i LM-førebuingane innan utgangen av oktober månad slik den opprinnelige planen var. Dersom lag meiner dei dette ikkje leg seg gjennomføre må dette takast opp med DS eller sentralen

SENTRALSTYRETS ARBEIDSUTVAL

OM HØSTPLANEN

1. NKS skal dette semesteret prioritere organisasjonsbygging og landsmøtebevegelsen. Dette betyr at det ikke skal overføres ressurser (tid+kadre)

fra disse områdene til IK-arbeid i forbindelse med statsbudsjettet/nedskjæringene.

Dette betyr igjen at det neppe bli noen stormaksjoner mot årets statsbudsjett. Det finnes nemlig heller ingen annen aktuell ledelse for disse aksjonene (NSU har f. eks. som ideologisk linje ikke å være noen ledelse for noe som helst.)

Dette er sjølsagt beklagelig, men viss NKS i år skal prioritere statsbudsjettet/IK som vi har gjort de siste åra, vil det bety at NKS blir nedlagt på forholdsvis kort sikt. Derfor er det heller ikke å "svike massenes interesser" å la være å kaste store ressurser inn i IK-arbeidet nå.

2. NKS skal i forbindelse med statsbudsjettet/nedskjæringene gjøre følgende minimum:

Systematisk og hånd-til-hånd utdele det nummeret av 'Hva må gjøres' som kommer i forbindelse med statsbudsjettet.

b) HMG vil inneholde viktig politisk stoff i forbindelse med aksjonene/krisa. Dette må NKSere studere for å skolere seg i den marxistiske teorien om krisa.

c) Det viktigste er at NKSere

driver utstrakt kvalitativt massearbeid, diskuterer bakgrunnen for krisa. Vi må vise sammenhengen mellom nedskjæringene og krisa i kapitalismen.

Dagens politikk er bare forlengelser av DNA-regjeringas politikk. Dette er særlig viktig fordi DNA/AUF er i ferd med å kjøre fram seg sjøl som "radikalt alternativ" til Høyre.

d) Der det blir etablert lokale aksjonskomiteer, bør NKS være representert.

3. Vår hovedlinje i kampen mot nedskjæring er lokal kamp.

Eksempel: Kjemp for gjenopprettelse av matteundervisninga på sos-øk i Bergen. Kjemp for flere grunnfagsgrupper på sosiologi i Oslo, osv. Dvs. gjenopprette nødvendige tilbud som blir rasert av nedskjæringene.

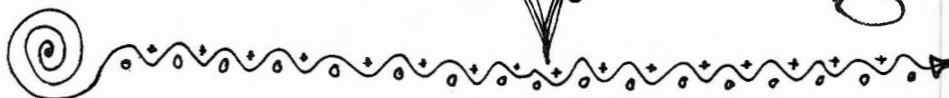
Sanne kamper skal prioriteres der det er massegrunnlag for det. Men prioriteringa må følge rettningslinjene angitt i pkt. 1 i dette vedtaket.

4. Hvis NKSere sitter i styrer og råd som har akseptert nedskjæring, skal vår linje være å fortsette å stemme mot alle nedskjæring. Vi aksepterer ingen form for omfordeling der man tar noe for å gi til andre. Hvis avstemningsorden tvinger oss til å ta stilling mellom ulike nedskjærings- eller omfordelingsforslag, skal vi avstå fra å stemme.

NKS/AU

Reaksjonært kvinnesyn i NKS.

6

I skrivet "Nomineringer til sentralstyret" skrives følgende om jenter: -
"....(jentene) blir gjerne oversett når det skal velges folk til ledende verv...." Derfor må vi altså legge stor vekt på å velge jenter til sentralstyret.

Sjòlsagt må vi legge vekt på det, men problemet i dag er ikke at jenter ikke velges til diverse ledende oppgaver, hovedproblemet er hvilke oppgaver jenter blir satt til å gjøre.

Jeg hadde tenkt å skrive et innlegg om den manglende bevisste fostringa av NKS-medlemmer, men dette blir et innlegg om kvinneundertrykking og hvordan j jenter bevisst ikke fostres til ledende politiske og teoretiske oppgaver.

Sommerleiren (for de som ikke var der kan det opplyses at samtlige hovedinnledninger, samt seminarinnledninger ble holdt av gutter. Ei jente holdt ei halv seminarinnledning.) bør for all framtid stemples som noe av det mest reaksjonære i NKS overfor jenter.

I NKS i dag er det nemlig svært mange jenter som har stor interesse og store mengder kunnskap, både om den politiske virkeligheta og den vitenskapelige sosialismen. Men disse jentene blir ikke truk-

ket fram når det gjelder innledninger, teoretiske artikler til HMG etc. Unntaka er de gangene det står kamp om dette, slik det gjorde til forrige sommerleiren NKS/Oslo arrangerte. Da sloss endel jenter for at det skulle være 50/50% deling av seminarinnledningene. Jentene som hadde innledninger om politisk økonomi og filosofi

KJØNNETS KAMP I NKS

fikk dradd igang en svært viktig bevegelse for studier av disse emnene i NKS. Året etter, på denne sommerleiren, hadde ingen av disse jentene innledninger - hadde de blitt dummere siden sist? Nei tvert imot, de har blitt dyktigere, men de skal ikke fram i lyset, jenter skal holde seg til organisatorisk arbeid, skape litt va i bevegelsen slik at folk ikke melder seg ut, løse personlige konflikter osv. Tendensen styrker seg jo høyere opp i hierarkiet en kommer. Hvorfor var det to gutter som holdt innledning om "to linjer i interessekampen" på sommerleiren, den ene av dem har ikke en gang drevet med dette arbeidet, når det i dag eksisterer folk som virkelig har teoretisk innsikt om disse sakene SOM ER JENTER. Innledningen blei svært dårlig, hadde de folka som kunne noe om dette joldt innledningen ville ha blitt god, men dette var jo jenter, og de blei ikke spurt.

Konklusjonen min blir:
Velg inn jenter til ledende oppgaver - ikke fordi de er jenter men fordi vi idag trenger å styrke organisasjonen teoretisk og politisk. Menna våre er ikke dyktige nok på dette området, de har fått mange sjanser til å eksponere "innsikten" sin, men den er mangelfull - jentene må fram i lyset for å styrke NKS.
Blir ikke dette tatt alvorlig, helst av jenter, vil jentene miste interessen for å være med i denne mannebutikken. Når vi ikke får utvikla oss teoretisk og politisk, men skal kun gjøre "kjøkkenarbeidet", holde organisasjonen sammen, blir det særdeles kjedelig å drive med politikk, da er det kanskje bedre å la være å være organisert, og heller drive med studeringer der man får utvikla seg litt mer.

Solfriidottir

*
JENTER OG NOMINERING TIL SENTRALSTYRET

Eg registrerar med glede at sentralstyret i materialet om nominering til ny leing legg vekt på å få fram jenter. Likeins at dei trekker fram at kvinneforakt og kvinneundertrykkjande praksis må verta teki omsyn til i vurderingane. Det er bra! Likevel, eller på

grunn av dette, vil eg kommentera nomineringane, og nom. kriteria. 'Praktikere' og 'teoretikere'
Vi har ei kjønnsdelt arbeidsdeling innafor NKS. Omgrepa 'praktikere' og 'teoretikere' har vorti brukt på dette. Jenter er praktikerne, og gutta teoretikerne.

Dette gje seg utslag i at gutta tek del i diskusjonane, skriv innlegg, held innleiingar på møter og sommarleir, osb. Jentene organiserar og utførar aktivitetene, deler ut materiale, sel KK, løper med beskjeder, osb. Det er ikkje berre noko som skjer, det er ei gjenspegling av arbeidsdelinga mellom kjønna i samfunnet, og ettersele både gutter og jenter dreg med seg frå vår oppseding. Og vi må sjå det som ei utfordring å om-

gjera dette. Eg seier ikkje at det ikkje finns unntak frå denne arbeidsdelinga i NKS, men det er regelen. Denne arbeidsdelinga går igjen i alle delar av organisasjonen, på alle nivå, frå lagssamheng til sentralstyret.

-Eg er ikkje imot at jenter velges inn i leinga (tvert om), men eg er imot at dei velges inn der (berre) for å tå seg av dei praktiske og administrative oppgåvene - at dei vert "ved- og vann-bærar på høgt nivå".

Kaderfostring.

Om vi skal få fram leiande kadre må vi driva ein medviten fostring av medlemmene. Om vi skal kvinnelege leiarar, må vi driva ein særeigen fostring av jentene. Det finnst ingen organitatorisk og medviten ^{NKS} særeigen fostring av jenter. I den grad jenter vert fostra, er det til å verta dyktige aktivistar og administratorer. I den grad det finns leiande jenter, er det eit resultat av deira individuelle kamp mot organisatoriske skranker, gutter sine haldningar, og sine egne ideologiske etterslep. Så lenge utviklinga av kadre er basert på kammeraters individuelle kamp (som det i stor grad er i organisasjonen), så vil jenter alltid verta underrepresenterte i leiande verv. Så lenge vi lever i eit samfunn som er basert på kvinneundertrykking, vil jentene i NKS stå i ein særeigen stilling. Det medfører at vi må fostre jentene våre særeigent. Dvs. ta spesielle tiltak for at jentene tar på

seg oppgaver, og for å utvikla dei teoretisk og politisk. (Kva for nokre tiltak som trengs, skal eg ikkje gå inn på her.)

Det er ikkje såskrekkeleg mykje vi kan gjera med dette før LM. (Det får, og må verta ein oppgave i neste LM-periode.) I den noverande situasjonen må jenter kjempa for å verta nominert, og valgt. Og dei jentene som vert valgt må kjempa for å ta på seg politisk leiande oppgaver, -og gutta må tørre å gje dei disse. Dei jentene som vert valt treng og ei "særbehandling".

Dette er ein oppfølging av diskusjonen som vart starta på sommerleiren i år, og som det er viktig å føra vidare, ikkje minst i samband med LM-rørsle. Men først og fremst er dette ei lang innleiing til nokre korte kommentarer til nom. kriteria:

I det andre nom.kriteriet om teoretisk nivå, skal ein leggja vekt på deltaking i politiske og teoretiske diskusjoner, om ein har haldi innleieringer og skrivi innlegg. I diskusjoner, og særleg teoretiske, har jenter ofte innebygde skranker mot å delta.

Og den diskusjonsstilen gutta har, erkar heller undertrykkjande enn oppmuntrande på jentene. Nor det gjeld å halda innleiingar, så tek ein oftast dei som er frampå, og villige til å halda slike ^{næsten}gutter. T.d. var årsaka til at det berre var gutter som hadde innleiing på sommerleiren i år at ein tok dei som var lettast tilgjengeleg, ikkje at jentene ikkje var villige, eller ikkje hadde peiling på sakene. NOR DET

gjeld å skriva innlegg til internavisa, så gjeld det og kven som er frampå og vert oppmuntra. Det finst altså visse organisatoriske og personlege hindringer for jenter, som gjer at dei ikkje i same grad vil kunna oppfylle disse kriteria. Og teoretisk nivå treng ikkje å ha noko med dette å gjera. Om ikkje dette vert teki omsyn til kan disse kriteria fungera som kvotering av gutter.

Under pkt. 4⁵ står det at ein skal vurdera positivt at ein har vori villig til å ta på seg verv på bekostning av privatliv eller andre politiske oppgaver ein har lyst til å driva. Det siste betyr at det vert vurdert som negativt nor jenter heller vil driva med kvinnepolitikk enn å ta verv i NKS (?), i utgangspunktet. Dessuten har jenter som har mann/barn ofte ikkje ein gong valet mellom privatliv og politiske verv.

Om vi virkeleg skal jobba for å få jenter inn i den nye leiinga, så må ein i vurderingane av jentene ta omsyn til deira stilling som jenter i NKS.

Martha M

SVAR TIL SOLFRIDDOTTIR OG MARTHA M.

(b)

Jeg er enig i hovedkonklusjonen deres, at det er en kjønns-gitt arbeidsdeling - i alle fall kraftig tendens til det, innafor NKS. Og at jentene må gå i spissen for å sloss mot dette og så får gutta kaste seg inn i kampen når de ser problemet.

Jeg skal innrømme at jeg sjøl ikke akkurat har demonstrert serlig "klarsyn" her, hverken som ansvarlig for HMG, eller som ansvarlig for sommerleiren (selv om jeg synes S.-ir smører litt tjukt på angående sommerleiren "...noe av det mest reaksjonære...") Korrigering av sånne feil skjer ikke over natta, så bare fortsett kampen, gutter er ikke håpløse.

Jeg er enig med MM i at vi både må ta hensyn til at jenter blir direkte undertrykt når vi nominerer, og at vi trenger å fostre jenter særegent. Jeg synes S.-ir overser det siste, og synker ned på et tilbakeliggende mannehatnivå ("...denne mannebutikken") når hun på slutten truer med kollektiv kjønnsmessig utmelding. Det skulle vært fritt og fint i Norge

EN TEORETIKER BØYER
NAKKEN.

om jenter fikk det OK bare de slapp ut av den revolusjonære bevegelsen. PS

Det kunne vært fint om flere teoretikere in spe kunne hjulpet til med produksjonen av HMG og 4.MAI

L N, TIGERGUTT, BREI-
FLABBen (teoretiker,
praktiker, gutt)

ER NKS DET MEST KVINNE- UNDERTRYKKENDE SOM FINNS?

Svar til Solfriddattir og Marta 1;

1. Den innledninga til nominaasjonskriteriene hvor det står at vi må legge vekt på å få fram jenter: En diskusjon om hvilke oppgaver jenter skal ha hører ikke hjemme der. Vi skal velge et sentralstyre, vi skal ikke nominere til enkelte verv. I den nye regte ledelsen (som konstituerer seg sjøl) blir det en kamp for at jenter skal få politisk ledende oppgaver. Og det er naturligvis bra at denne diskusjonen kommer opp før landsmøtet og før valg av sentralstyre. Men la oss for all del holde debatten i virkelighetens sfære.

2. Jeg har naturligvis oppfatta at S og MM ikke står for det samme synet på en del punkter. S sier bl.a. at nå må jentene få de politisk ledende oppgavene fordi menn har vist at de ikke er dyktige nok, mens MM hevder at punktet i nom.krit. om teoretisk og politisk nivå (slik det er formulert) vil fungere som kjønnskvotering for gutter. Dere har delvis feil/rett begge to.

S' standpunkt er fullstendig inkonsekvent: Hun sier at jentene bare får praktiske oppgaver, gjør "kjøkkenarbeid", men likevel har jentene (på kjøkkenet?) gått forbi guttene i teoretisk og politisk styrke. Er ikke dette en anelse idealisme? Til MM: Det er naturligvis en fare for at gutta vil "score høyest" på teoretisk nivå, på bakgrunn av de faktorene du nevner, men slik jeg oppfatter stoda i NKS er det mange jenter som vil peke seg ut som aktuelle sentralstyremedlemmer pga. sin politiske styrke, som har godt politisk grep om enkeltområder og helheten i politikken (nivået i NKS att i betraktning).

Situasjonen er heller ikke slik at når lagene skal nominere, vil disse jentene bli knebla og tråkka på av brautende mannlige kadre (dette er hovedsida)

3. I sin oppsummering av virkeligheten enes S og MM og avslører subjektivisme og manglende kjennskap til den faktiske situasjon

en.Sommerleiren i år var et godt eksempel på hvordan det går hvis ikke man har en bevisst linje i forhold til fostring og til fostring av jenter spesielt.Men har dette vært hovedsida i lands møteperioden(det er den vi diskuterer, fra april 1980 om noen gått i surr9 ? Vi kan se på fordeling av oppgaver/ledende oppgaver: to av tre Oslo-sjefer har vært jenter.Vår eneste lederkandidat er jente.Vi har hatt to RF-styrer i Tronfheim med en mannlig og kvinnelig sjef.Ledelsen i Tromsø var flertall jenter, også sjefen. I NSU/AU har vi hatt tre jenter(er dette en politisk oppgave som en kan vokse på eller er det ved- og vannbæring?)Den offisielle talskvinna for sentralstyret har gjort en meget bra jobb. Det er mulig at NKS-jenter og gutter på universitetene ikke har registrert hvem dette er,men det har i hvert fall både NKSere og mange andre på sosialksolene gjort.Det er ingen andre områder hvor vi har vunnet større seire oter sosfronts utdanningspolitiske linje.Sommerleiren 1980 hadde kvinnelig hovedinnleder.Lista kunne bli lengre, og hvis vi foretok en fullstendig fordeling av oppgaver i landsmøteperioden ville vi komme til den konklusjon at jentene ikke har vært stua vekk på kjøkkenet.Mht. skillet jenter/praktikere og gutter/teoretikere er ikke dette helt entydig.Hvis vi foretar en oppsummering av fordelingen av praktisk arbeid i NKS/AU vil vi antageligvis komme til en 50/50 fordeling, hovedmengden av det praktiske arbeidet har i hvert fall ikke blitt gjort av guttene sjøl om det er jenteflertall i AU.Men, og det er problemets kjerne, det er likevel slik at gutta har stått for over halvparten av det teoretiske arbeidet/den politiske ledelsen.Pga den særegne kvinneundertrykkinga i samfunnet stiller gutta sterkere i utgangspunktet. Det er bl.a. et spørsmål om manns- og kvinneroller og sosialisering inn i våre respektive roller.Interesse for teori og teoretiskxx problemløsning er et vesentlig trekk ved mannsrollen(politiker,viten skapsmann), mens det å holde orden på det praktiske, de små detaljene er framtreddende trekk ved kvinnerollen.(husmoren,sekretøren)I NKS gir dette òseg uttrykk i at f.eks. det som oftest er gutta som engasjerer seg mest i teoretisk arbeid/diskusjoner, som er det først til å sette seg inn i og delta i pågående diskusjoner.La oss ta høyredebatten i 4.mai.De aller fleste innlegga kom fra mannlige NKS-medlemmer.Men det var ikke slik at det satt en skokk jenter og skrev på maskin og laget overskrifter til 4.mai (det tekniske arbeidet).Dette arbeidet ble utført av ei jente og flere gutter.

4.Har jeg nå tilbakevist at det finnes kvinneundertrykkende ideolggi og praksis i NKS? Nei, for all del, det ville i så fall være en like stor forvrenging av virkeligheta som S og MM gjør deg

14
skyldige i. Det tjener ikke kampen for jentenes stilling i NKS å bare at utgangspunkt i et par negative eksempler, eller å si at sommerleiren i år er et bevis på hvor ekstremt kvinneundertrykkende NKS er. Det er eksempel som viser at så lenge vi ikke har noen bevisst linje for kaderfostering og fostring av jenter vil spesielt jentene i stor grad falle utenfor. Kampen mot kvinneundertrykkinga er en kamp som hele tiden pågår også i NKS og som vi må ha et bevisst forhold til. Men fri meg fra S' løsning: å melde meg ut av den organisasjonen som jeg har tru på er et redskap til å forandre verden for å sitte på kammerseet og studere marxismen sammen med mine undertrykte medsøstre.

5. Ledelsens synder: Det er helt sikkert mange og store, men kvinneundertrykkinga blir ikke værre jo lenger opp i hierarkiet vi kommer (snarere tvertimot). I et av de første nr. av 4. mai som dette sentralstyret gav ut etterlyste vi debatt om kvinnespørsmål. Det kom et innlegg. Et år seinere trykte både Oslo og 4. mai et innlegg fra to jenter om "praktikere" og "teoretikere" uten at det fikk respons. Nå kjære medsøstre: Hvorfor fulgte vi ikke opp diskusjonen? Var vi for undertrykte til å få ut fingeren? Eller syntes vi ikke at stort nok til at det var verdt en diskusjon i 4. mai? Forøvrig fungerte dette innlegget sånn det viktigste støtet til å ta opp kampen for "kjønnskvotering på politikken" på fjorårets sommerleire.

Til slutt: Hvis det virkelig skal være slik at jentene "skape varme i bevegelsen" og "løse personlige problemer" slik S påstår, må dette taes opp til en grundig diskusjon og ikke slenges fram i en bisetning. Som NKS-jente har jeg aldri (uansett på hvilket nivå jeg befinner meg) oppfatta at dette var min funksjon eller trodd at andre forventet dette av meg. Hvis det faktisk er slik, eller at NKS-jenter oppfatter at dette er deres funksjon, må vi virkelig få ruske opp i forholda. Hvis det derimot ikke er en riktig beskrivelse av forholda, har det ingenting i en seriøs diskusjon om jentenes stilling i NKS å gjøre.

Mari M

Mot stormfulle Høyder!

Du har sikkert mange ganger tenkt på hvorfor du jobber med politikk. Men har du tenkt på om det du gjør politisk faktisk tjener de langsiktige måla du har satt deg. Om du kanskje springer i gal retning, eller på annen måte sliter deg ut til ingen nytte.

Jeg tenker ikke nå på den åpenlyse motsigelsen i jobbinga til de nyttige idiotene. De som fyller opp alle de tomme plassene i "kommiteene" og "rådene" og "utvalga". De som utgjør skruene og mutterne som får det borgelige politiske apparatet til å fungere. De som drives av en slags Florence Nightinggale-ånd, men som ikke oppnår annet enn at kapitalismen fortsetter sin skeive gang. Eller de som drømmer om personlig makt og rikdom, de som gjerne vil spise kirsebær med de store, men som i realiteten knapt får suge på steinene.

Jeg tenker på problemene for oss, NKSerne. Vi som er "for aksjoner" og "for sosialisme". For dette spørsmålet; hva er sammenhengen mellom det daglige strevet, og å opphøya fjerne måla? - presser seg stadig mere fram ettersom krisa i kapitalismen utvikler seg, Ettersom aksjonsiveren slår om i motløshet med erkjennelsen av borgerskapets enorme maktmidler.

AV BREIFLABBEN

Dette spørsmålet markerer egentlig skillet mellom reformister og revolusjonære, mellom sosialdemokrater og kommunister. Tenk på at om du gir feil svar her, kan du utvikle deg til en fascist som Bresjnev, eller en gråssoss som Gro Harlem B. Hvis du ikke tar dette alvorlig er det kanskje bedre å finne på noe

tryggere og mindre slitsomt, som å spille piano eller å legge kabal.

INTERESSEKAMPEN

Den eksterne virksomheten i NKS har de siste åra vært fullstendig dominert av interessekampen. Vi har kjempa for en kompromissløs aksjonslinje, opp imot ei

16

klassem samarbeidslinje i student-politikken. Det er ikke noe galt med aksjoner, men hva er så stor-veis med dem? I England er det generalstreik kanskje 1 gang pr. år, men har arbeiderklassen det bedre der enn i Norge? Alle seire den militante studentbevegelsen vant i utdanningspolitikken i 60-åra, mista vi seinere i 70-åra. Vi lever under borgerska-pets diktatur, derfor vil seire som vinnes være sterkt begrensa i alle "dimensjoner".

Vi sluss
for fjorne
opphøya
mål.

REVOLUSJON

Derfor vil aksjoner bare ha fun-
gert bra om vi gjennom dem har
klart å forberede folk på revo-
lusjon. Folk som er i kamp er
ofte åpnere for nye ideer, ser
ting klarere, derfor er aksjoner
viktige. De representerer en
mulighet til å gjøre folk revo-
lusjonære. Etter utdannings-
ekspløsjonen på 60-tallet, og

med utarminga av studentmassene
og degraderinga i status for
store akademikergrupper på 70-
tallet, har det blitt lagt et
objektivt grunnlag for en fag-
foreningsbevegelse blant stu-
denter. NKS har i stor grad
vært fornøyd med å delta i
denne bevegelsen. Vi har glemt
at vi har langt større mål,
som ikke umiddelbart henger sam-
men med interessekampen.

PROPAGANDA I.

Derfor må alltid aksjonene knyt-
tes ammen med propaganda. Folk
må lære om logikken i det som
skjer, om det som er felles i
vår kamp og f.eks kampen til
Khmer-folket. Folk må lære om
systemet som er basert på pri-
vat eiendom, og som har produk-
sjon for profitt som første og
siste bud. Og folk må lære om
de politiske formasjonene som
oppstår av dette systemet. Vi
må rive dem ut av moralismen
"10.5% rente, det er for
jævli"

"Barn blir drept av gass,
grusomt"

Fordi fra engasjement på dette
grunnlaget går det en vei rak
tilbake til passivitet "på et
høyere nivå", gjennom desillu-
sjon, til kynismen og "realpo-
litikken".

PROPAGANDA II. HMG

Men propagandaen skal ikke bare
bringe bakgrunnsstoff for inte-
ressekampen. Propagandaen skal

bringe oss opp i høydene, ut i verden og inn i historia. Statsbudsjettaksjoner og studenttingsvalg, hva er det for noe? Proletariatets diktatur er bare begynnelsen. Vi skal lenger! Vi skal temme Quasarene, vi skal stanse kontinentaldrifta, vi skal virkelig skape det nye overmennesket.

VI MÅ TENKE Lenger ENN TIL AKSJONER

HMG skal gi oss marxisme, animeret og i farger, tilpassa studenter. Det siste året har vi kommet et stykke med dette, men stadig er det krefter som vil bremse på dette arbeidet. Noen vil redusere utgivelsene, andre oppprioriterer HMG til fordel for lokal propaganda. Noen mener det er uvesentlig hva vi gir ut, og hvordan dette ser ut, bare det kommer regelmessig, og det står NKS under. Få er engasjert i skrivning og produksjon av avisa, og nesten like få bryr seg om å spre den og å diskutere innholdet i den med medstudenter. Dette er avslørende

for NKSerne. Hvorfor giddes dere å drive med IK når dere boykotter HMG?

ALLSIDIGHET

Den ensidige satsinga på IK har fostra ideer om at dette arbeidet er spesielt viktig for oss. At det er dette som er vår vei. Og at det er dette som opptar studentmassen.

"Hvis vi ikke klarer å slå tilbake dette og hint framstøt fra staten så blir det helt umulig å drive politikk i framtida." osv. osv.

For å slå tilbake denne bääyde reformismen, dette politiske sneversynet, må vi ikke bare supplere IK med allsidig propaganda, Arbeidet vårt som helhet må bli mer allsidig - det må gjenspeile at vi har større mål enn det å bremse prisøkninga på kaffen og winerbrøda, at vårt mål er å styre hele samfunnsutviklinga, å opprette arbeiderklassens egen samfunnsorden.

FAGKRITIKKEN

Neglisjeringa av fagkritikken er et spesielt grovt avvik fra NKS si side. Studentene vil alltid være opptatt av teori fordi det er deres fag. Mye av den herskende ideologien skapes faktisk på universitetene. Studenter må derfor ha et spesielt ansvar for å ta opp kampen mot den ideologiske undertrykkinga.

ENHETSFRONTEN

Vel så mange studenter har blitt satt i bevegelse politisk av Altakampen, av kampen for freden, og i solidaritet med arbeiderne i Polen de siste åra, som av interessekampen. Folk tenner på forskjellige ting fordi de har forskjellige bakgrunn. Vi når forskjellige folk, og dermed flere folk når vi er allsidige. Det setter oss i stand til å organisere en breiere enhetsfront for revolusjon og sosialisme bak NKS.

Mange ganger kan politiske avsløringer fungere like vekkende som det å være med i en aksjon. Men det avsløringene ikke kan, som vi kan gjøre ved å aksjonere sammen med folk, det er å knytte de nødvendige banda mellom de revolusjonære og massene.

KNYTTE BANDA MELLOM DE
REVOLUSJONÆRE OG MASSENE

ORGANISASJONEN VÅR

Målet med massearbeidet vårt under kapitalismen er altså to-
sidig: SKOLERING OG ORGANISERING

Arbeidet med studiesirkler i høst er derfor et stort fram-
skritt. Vi styrker den revolu-
sjonære organisasjonen, i stedet
for bare å dytte på aksjoner som
dette sammen når den siste NKS er
ferdig med å studere.
Men ellers er det interne arbei-
det vårt prega av vel så store
svakheter som det eksterne.

LOKALISMEN

NKS står på hue i forhold til
prinsippene. Det enkelte medlem
anser seg sjølt som viktigere enn
organisasjonen. Både i hvordan
hun disponerer livet sitt, og i
hvilke politiske oppgaver hun
velger å utføre. Grunnorganisa-
sjonen prioriteres over distrikts-
styret, og distriktsstyrt over
sentralstyret. Dette ser vi sær-
lig i prioriteringer over hvor
kaderen skal jobbe, og i arbei-
det med propagandaen. Nok en
gang, mangel på perspektiver:
hvordan skal vi kunne lede en
revolusjon, når arbeidet med å
utvikle komandolinjene og en
sterk ledelse behandles så ste-
moderlig?

LANDSMØTEBEVEGELSEN

Linjekampene i NKS er helt av-
gjørende for å sikre at vi fort-
setter å være røde. Og så er
disse nesten fullstendig fra-
værende, og medlemmene synes
ikke at det er et problem en-
gang. Særlig grovt er dette nå
like før landsmøtet, NKS høyeste
organ, som ikke har vært samla

PERSPEKTIVLØSHETEN RÅR I NKS

på tre år. Her skal vår politikk for flere år framover legges opp, og noen mdr. før landsmøtet så har enda ikke distriktsstyrene fått diskutert beretninga.

Og i praksis blir kanskje statsbudsjettaksjoner sett på som vel så viktig som landsmøtebevegelsen.

PERSPEKTIVLØSHETEN

En gjennomgang av både den eksterne og interne aktiviteten vår leder fram til samme konklusjon. Vi forneker i praksis hva vi står for i programform: REVOLUSJON. Arbeidet er innret-

ta på å reformere kapitalismen gjennom aksjoner, og ikke på å forberede de revolusjonære stormene.

Punkt for punkt rammes NKS av Lening polemikk i "Hva må gjøres" Den som vil gå i dybden med disse problemene bør ta seg tid til å lese den, og les hele, ikke stopp på side 45.

Marge Piercy vil ha "Små forandringer". Den norske student vil ha store forandringer.

Pass opp, jeg kan høre drønnen fra historia nå.

INTERN OG EKSTERN SEKTERISME

AT NKS HAR UTVIKLA SEG ØKONOMISTISK I PERIODEN ER ALVORLIG. AT DETTE ER PÅ VEI TIL Å BLI KORRIGERT SKYLDES BL.A. DISKUSJONEN OM HØYREAVVIKET. JEG MENER AT DEN ALVORLIGSTE FEILEN I DAG ER AT DET HAR VÆRT SVÆRT SMÅ MULIGHETER FOR MEDLEMMENE TIL Å KORRIGERE DETTE AVVIKET, skriver Tone fra Oslo i dette innlegget hvor stiller seg kritisk til sentralens metoder for ledelse av NKS.

Beretninga fra sentralstyret slår fast: "Sentralstyrets hovedstandpunkt (til høyrediskusjonen) er at hvis ikke denne kampen for de kommunistiske grunnprinsippene var reist i NKS ville situasjonen i NKS i dag vært ytterst alvorlig". Det som gjør at situasjonen i dag ikke er "ytterst alvorlig" mener jeg skyldes at medlemmene i forbundet setter i gang positive tiltak: studier av teori, studier av norsk virkelighet og spredning av kommunistisk propaganda. Det foregår også endel verving. Men skyldes dette en bevisst politikk fra ledelsens side? Dette framstår uklart i beretninga.

Problemet i dag er hvordan vi skal få en ledelse i NKS som er i stand til å utvikle disse positive trekkene og drive organisasjonen framover. Jeg mener beretninga burde ha dette utgangspunktet, og heller stille spørsmål om hvordan en utvikler forståelsen for den kommunistiske organisasjonens rolle i historia. Deretter skulle beretninga ha tatt fatt på hva i dag som hindrer denne forståelsen til å utvikle seg. Beretninga og

spørsmåla til diskusjon vanskeligjør en fruktbar diskusjon av de feila vi har gjort fordi "analysa" av høyreavviket framstilles usystematisk, og viktige saker er bortglemt eller beskrevet overflatisk.

Innlegget mitt vil derfor gripe fatt i hva jeg mener er vesentlig for at vi skal kunne tilegne oss

EN NKS-ER (t.v.) MØTER
MASSENE?

forståelsen av vår særegne rolle i historia, deretter vil jeg gå grundigere inn på ett område jeg mener må korrigeres dersom denne forståelsen skal utvikles i NKS, og NKS bli en sterk ungdomsorganisasjon for intellektuelle. HVORDAN SKAPES FORSTÅElsen FOR EN KOMMUNISTISK ORGANISASJON?

Det grunnleggende utgangspunktet for den marxistiske teorien er utviklinga av samfunnet (produktivkreftene og produksjonsforholda) og med klassekampen. Det var ut fra en analyse av dette at den vitenskapelige sosialismen oppsto. For intellektuelle vil det være aldeles umulig å fatte hva sosialismen betyr uten deltagelse i klassekampen, for arbeidere vil det være umulig å forstå sosialismen uten studier av den vitenskapelige teorien. Altså må intellektuelle og arbeidere både delta i klassekampen og studere teori.

Fordi NKS i perioden har lagt en-sidig vekt på kamp for bedre økonomiske kår - uten å studere vitenskapelig sosialisme i noen særlig grad, kan ikke forståelsen for den kommunistiske organisasjonens særegne rolle i historia

HER
STUDIER-
MEN
ER
DET
SÅ
ENKELT?

framstå. Altså skulle konklusjonen bli: mer studier - men er det så enkelt? Vi må også studere virkeligheta vi lever i, lovene for det samfunnet vi lever i, og hvordan vi utvikler den politikk-en vi står for.

HVILKE FEIL HAR VI GJORT I PERIODEN?

At NKS har utvikla seg økonomistisk i perioden er alvorlig. At dette er på vei til å bli korrigert skyldes bl.a. diskusjonen om høyreavviket. Jeg mener den alvorligste feilen i dag er at det har vært små muligheter for medlemmenne til å korrigere dette avviket.

Sentralen har kjørt ut 3 viktige debatter i organisasjonen i denne perioden: 1) om utdanningspolitikk 2) om freds- og forsvarspolitikk og 3) om høyreavviket. Dessuten har det blitt kjørt ut instruks om sikkerheta, diverse verveopporfordringer og KK-kampanjedirektiv. Felles for de fleste er at kun har blitt sendt ut, aldri oppsummert. Det er kun diskusjonen om høyreavviket jeg kan se er oppsummert. Dette betyr at medlemmene ikke har blitt gitt mulighet til å påvirke politikken til NKS gjennom lagsdiskusjoner, kun ved individuelle henvendelser eller innlegg i internpressa. Dette er udemokratisk, passiviserende, og fører til en oppløsning av lagsmoralen. Det er ingen vits å sitte å diskutere obligatoriske saker i laga når de aldri oppsummeres, da blir lagsdiskusjonene meningsløse.

Den viktigste årsaken til denne unnlatelsen mener jeg skyldes en mekanisk forståelse av hvordan politikk blir skapt. Sentralen har tydeligvis sett på passiviteten i organisasjonen som et problem. Det har stadigvekk blitt sendt ut oppfordringer gjennom 4.mai om at folk må skrive innlegg. Politikk skapes imidlertid ikke av enkeltpersoners engasjement østernt og eksternt, men ved livlige diskusjoner i et kollektiv. Dette kollektivet skulle være laga, men når laga så grundig undermineres ved at diskusjonene ikke kommer til uttrykk i en konkret politikk, eller oppgavene de gjør (KK-salg, verving, RV-arbeid) ikke settes i en sammenheng og oppsummeres, er det ikke mulig å skape en slagkraftig kommunistisk organisasjon. Problemet internt kommer til uttrykk i den eksterne politikk. Masselinja er et nøkkelbegrep her. Politikken vår i perioden har vært prega av overdreven konsentrasjon om korporative organer. Husleiestreiken er et unntak. I DNS har vi kun mobilisert våre egne folk til å gå - "sympere" er totalt ute av bildet.

SAMMENHENG MELLOM INTERN OG EKSTERN SEKTERISME?

Disse to sakene henger svært nøye sammen. Ei korrigering av det ene avviker betinger ei korrigering av det andre. "Massene er de virkelige heltene", skriver Mao. Men hva ligger det i dette? Bl.a. betyr dette at fordi vanlige folk deltar i klassekampen er det dem som har best kunnskap om virkeligheten, om kamp og forandring. Også derfor er

det kun: vanlige folk som kan bedømme om politikken er bra eller dårlig. Dette gjelder både for internt og for livet utafor NKS. For at politikken vi fører skal bli riktig og god, må grunnplanet vanlige folk delta i utformingen av denne politikken. Den viktigste oppgave til ledelsen blir å sammenfatte alle disse erfaringene og skape en almen politikk som folk kjenner seg igjen i. Altså må politikken ut i virkeligheten og på nytt bli testa i klassekampen. Vi har blitt gode propagandister den dagen vi kan forklare kapitalismens elendighet på en slik måte at det faenskapet de sjøl opplever er kapitalismens skandale, og fatter at de evnen de sjøl har skal være med på å skape sosialisme. Skal dette skje må NKS bli levende, politikken skapes av laga, oppsum-

LIKER
NKS'ERE
BARE
SEG
SJØL?

eres av sentralen og på nytt i laga. Tilsvarende eksternt. Det er ikke nok slik det står i kadervurderingskriteriene "at vi skal knytte folk nærmere til NKS og mobilisere massene til kamp". Vi må i like stor grad høre på folk, lære av dem. Altså må vi like folk, ikke se på oss som tilstrekkelig kunnskapskilde. Vi har endel teoretisk kunnskap om all elendighet, men på langt nær all den klokheta som trengs

for å vinne sosialismen. Denne kloktheta må vi tilegne oss fra folk, den må inn i politikken vår - det er kun på denne måten at folk vil kjenne seg igjen i politikken vår og slutte seg til oss.

Jeg hadde tenkt å gå videre og diskutere hvordan den teoretiske diskusjonen har blitt ført i NKS, men jeg skal la det vente til neste nummer. Likedan hadde jeg tenkt å ta opp Breiflabbdiskusjonen og vårt forhold til målet i dag. Jeg mener analysa her er svært grunn, den nevner overhodet ikke hvordan m-l-bevegelsen i dag er i forhold til

målet: "ha ett senter". I dette lyset blir sjølkritikken fra Breiflabben kun akrobatikk, dette skal

BREIFLABBEN
I GANG MED
SJØLKRIKK?
FØLG MED...

jeg begrunne nærmere i neste nummer..

TONE, OSLO.

...frå topp til
botn gjennom syra av ein
byråkratisk arbeidsstil...

I diskusjonsspørsmåla til beretninga (som står trykt i handlingsprogrammetheftet) står beretninga sitt syn summert opp slik:

"...eit heilt sentralt problem i NKS i dag er høgrefeil i synet på den kommunistiske organisasjonen og kommunistane si særskilte rolle.

Dette viser seg ved at vervinga stansar opp, at NKS blir stadig mindre, at NKS i dag er lite innretta på utadvendt, eksternt kommunistisk arbeid, at NKS i alt for liten grad evnar å utnytte vår viktige rolle i interessekampen til å utvikle dei uorganiserede aktivistane til å bli medlemmer av NKS".

Eg meiner ei slik oppsummering dels er feilaktig, dels er ho ute av stand til å bringa oss vidare. Det meste av det som står i beretninga er eg samd i (eg har og røysta for ho). Særleg gjeld dette vurde ringa av at det i siste perioden har stått ein avgjerande kamp ^{mot} høgreliner i teori, ideologi og politikk som ville ha ført til nedleggjing av NKS.

Sentralstyret har stått i **spissen** for denne kampen, derfor må utgangspunktet for kritikk vera at hovudsida ved deira arbeid er klart positiv. Vidare er eg samd i at sitatet ovafor peikar på avgjerande problem. MEN:

- i alle fall sett frå Oslo-distriktet (det klart største) er det feil å seia at vervinga stansar opp. Tvertimot har det vore ein viss framgang. Sameleis har i perioden under eitt spreidinga av kommunistisk propaganda, KK-sal, HMG, stands blitt styrka. Det som er rett er at me framleis er alt for svake på desse felta, at me ikkje greier å få til noko gjenombrot.

- denne (vesle) framgangen er eit resultat av at me internt i 2 år har stressa desse tinga, og etter

VERVING ETTER HARRY B.-
METODEN.

kvart fått gjennomslag i organisasjonen for at verving, kommunistisk propaganda, polemikk mot reformistar osv betyr liv eller død for eit kommunistisk studentforbund. Derfor er beretninga 2 år for seint ute når ho nøyer seg med å slå fast dette. Skal landsmøterørsla ^{det} bringa oss vidare må ho stilla spørsmålet beretninga ikkje stiller: Når me så lenge har lagt vekt på desse problema, kvifor greier me då ikkje å få gjort nok skikkelig med dei?

(Det er sjølsagt ei grense for kor mykje mekan gå fram under dei noverande tilhøva, men me er sikkert samde om at den grensa ligg vesentlig over nivået i dag)

Eg har ikkje noko fullgodt svar på dette, men førebels vil eg hevde: Høgreviket ytrar seg i dag først og fremst ved at organisasjonen frå topp til botn er gjennomsyra av ein byråkratisk arbeidsstil som trugar med å gjere NKS til ein organisasjon av vanleg, borgarleg type: Nokre politikkemakrarar på toppen, eit sjikt av aktivistar, ei stor gruppe passive medlemmer og utan band til fleirtalet av studentane. Dette kunne trengja utførlig drøfting. Her blir det berre plass til å peika på nokre døme på slike feil som eg meiner er rådande:

- det finst ikkje noka line for å dra organisasjonen med i å forma ut politikken på viktige saker. Når det i blant blir sendt ut eit diskusjonsopplegg blir ikkje res-

ultatet at dette blir oppsummert, det kjem altså ingenting ut av det anna enn eit meir eller mindre bra lagsmøte som heng i lause lufta. Eit døme på dette er fredsdiskusjonane som me har hatt i Oslo. Med ein slik stil blir viktige avgjerder tatt på kammeret av meir eller mindre tilfeldige folk, organisasjonen sprøkar politisk, medlemmene blir ikkje aktivistar for politikken fordi dei ikkje kjenner han, og ikkje har hatt innverknad på han.

- me er ikkje innretta på "systematisk massearbeid". Eit symptom på dette er at i fleire lag består semesterplanen av ein møteplan for laget + stand/KK-sal. Dei fleste medlemmer er aktive politisk, men på kvar sin kant, dvs. laget har ingen sams massebasis, og han kan då heller ikkje få nokon funksjon i miljøet på faget, skulen.

- når me tek deli /leier aksjonar manglar vi taktisk plan. Eit godt døme på dette er husleiestreiken på Sogn. Her gjorde me eit stort arbeid for å reisa studentane til kamp. Men me sto utan liner for: Kva måtte til for å vinna kampen. Kor lenge skulle streik-
er vara? Kva krav måtte vera innfridd for å avblåsa streiken? Korleis skulle det politiske presset på staten utviklast? Om ikkje Sosfrønt hadde vunne fram med sviket sitt, kunne den ne amatørismen vår brakt både oss og studentane i ei svært vanskeleg stode - leiande organ har ein hang til å komma med almenne oppfordringar utan konkret rettleiing. Id har eg i Oslo-distriktet mast mykje om at laga mått

gjere eigne analyser av stoda blant studentane på faget/skulen, lokale kampsaker o.l. og så laga ein lokal utbyggjingsplan for NKS utifrå det. Men eg har aldri forsøkt å hjelpa eit lag til konkret å gjera dette og på den måten i praksis utvikla metodar for denne i og for seg glupe tanken. Slik blir leiinga ute av stand til å rettleia grunnplanet.

- det blir hevda at me er for einsidige, me driv berre med interessekamp, me må driva med internasjonalt arbeid, kultur, fagkritikk osv.

Kommunistane må bruka alle typar kampar/saker til å revolusjonera folk. I og for seg er dette rett. Men når det gjeld bruken av organisasjonen prøver me framleis å vere for allsidige.

Me er i dag mykje færre folk en fortil dømes 7 år sidan. Likevel er me svært motviljuge mot å sleppa oppgåver. Stadig færre skal driva med like mykje som før. Dette gjer det uråd å jobba systematisk, planmessig, å gå i djupna på dei einskilde områda. Om 10 folk i eit lag skal ha like mange (eller fleire) er dett e opplagt. Det same gjeld på distrikts- og sentralstyrenivå. Realistisk sett må me i dag velja ut eit fåtal - kanskje berre to - eksterne felt som organisasjonen skal jobba på. - så må kadrar, medlemmene gruppera seg på dei. Elles kan me heller ikkje få retta opp dei andre feila eg peikar på.

HARRY B., OSLO

DE VISES STEIN

(26)

Sentralstyremedlem svarer Henry B & Tone

Henry B og Tone frå Oslo reiser i dette nummer ein kritikk av beretninga og av sentralens arbeid som det er viktig å ta stilling til. Eg er samd i fleire av deira synspunkt, usamd i andre. Mest usamd er eg på dei punkta dei uttalar seg om kva som er dei viktigaste problema i NKS. Her blir analysa deira overflatisk og derfor politisk feilaktig. Særleg dersom vi skulle følge Henry Bs analyse av "byråkratisk arbeidsstil" som hovudproblemet i dag er eg redd NKS vil komme ille ut å kjøre.

KVA SEIER BERETNINGA?

For det første er det viktig å slå fast at beretninga er sentralstyrets forslag. Den er eit utkast som treng diskusjon og kritikk. Mitt syn er at både Henry og Tone peikar på veikskapar ved beretninga. Derfor er det også viktig at mange fleire kastar seg inn i denne debatten.

For det andre vil ein sjå at beretninga ikkje opererer med nokon "dei vises stein", ein enkelt faktor som alle våre problem kan reduserast til. Ein slik faktor fins ikkje. Men det betyr ikkje at det er umulig å skille mellom viktige og mindre viktige saker. I beretninga har vi lagt stor vekt på å påvise veikskapar ved NKS som kommunistisk organisasjon. I opplegget til diskusjon har vi lagt vekt på å få opp debatt i organisasjonen rundt desse problema. Men vi har lite tru på ein abstrakt diskusjon om desse spørsmåla som ikkje er innretta på å få laga til å ta utgangspunkt i sin eigen situasjon, og kva som konkret må gjerast for å gjere NKS til ein større og sterkare organisasjon. Allereide i utgangspunktet gjer tek H og T feil her fordi dei har ei feilaktig oppfatning av situasjonen i organisasjonen.

"1 av 4 verva - det økke dårlig bare det!"

H og T gjev eit inntrykk av at vervinga til NKS er i framgang. H seier "I alle fall sett frå Oslo-distriktet (det klart største er det feil å seie at vervinga stansar opp. Tvertimot har det vore ein viss framgang... Det som er rett er at me framleis er alt for svake på desse felta, at me ikkje greier å få til noko gjennombrøt". Javisst skjer det positive ting i NKS i Oslo. Men fakta er at sjøl om Oslo NKS verva 10% siste semester, så forsvant over det doble antalet folk utav NKS dette semesteret (ferdig å studere). Fakta er at Oslo berre eit semester (haust 1980) dei siste fire-fem åra har verva såpass at det verkeleg monna i forhold til dei som vert ferdige å studere. I gjennomsnitt forsvinn mellom 15 og 25% av medlemsstokken kvart år.

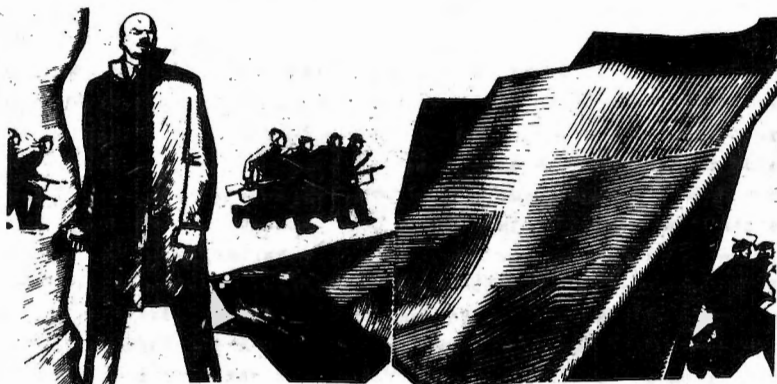
For landet som heilskap er biletet nullvekst i gjennomsnitt fdei siste semestra. Det betyr at NKS blir stadig mindre. Det er viktig å legge til at det her er store regionale variasjonar.

Eg legg stor vekt på dette av to grunnar. For det første er det svært viktig å vere klar over den faktiske situasjonen. Den er alvorlig fordi den betyr at dersom ikkje NKS greier å snu denne tendensen vil vi om få år vere redusert til ei lita sekt. For fdet andre ville ikkje vi i opplegget for beretningsdiskusjon ha lagt stor vekt på dette dersom vi ikkje hadde tru på at NKS er i stand til å snu denne tendensen. Vi veit at NKS i dag med alle sine veikskapar og magel på erfaring, usikkerhet på dei strategiske spørsmåla m.m er i stand til å snu denne tendensen til betydelig framgang for NKS som ein kommunistisk organisasjon. Dette "veit" eg ikkje fordi eg har blind tillit til NKS, men fordi vi faktisk i løpet av dei siste åra har gjort erfaringar med at dette er mulig. Vi har eksempel på enkeltlag som har blomstra opp til sterke kommunistiske organisasjonar i løpet av eit par semester. Men først og fremst har vi erfaringar med ei rekke svært lovande tilløp som har runne ut i sanden. T.d. er det ei rekke lag og distrikt som i løpet av dei siste åra har sett i gang mange studiesirkklar. Berre eit lite mindretal av desse sirklane er blitt gjennomført. Berre i eit mindretal av sirklane er det ført systematiske diskusjonar over lenger tid for å få folk til å bli med i NKS.

KVA FEIL HAR SENTRALEN GJORT?

Her er det fleire teoriar ute og går. Både H og T peikar på viktige veikskapar ved sentralstyrets leing av organisasjonen. Sjøl om både H og T overdriv i kritikken mangel på oppsummeringar, så er det

klart at sentralstyret i for liten grad har lagt vekt på kontinuerlige oppsummeringar av diskusjonar og kampar. Det er rett at dette er heilt nødvendig for å utvikle korrekte politiske linjer og ein kampkraftig kommunistisk organisasjon. Men det er mildt sagt ei overdriving når Tone påstår at: "Dette betyr at medlemmene ikke har blitt gitt mulighet til å påvirke politikken til NKS gjennom lagsdiskusjoner, kun ved individuelle henvendelser".

VI ER FOR LITE KOMMUNISTER BLANT MASSENE

Den avgjerande feilen som H og T gjer er at dei utelukkande ser på korleis politikken blir ført ut eller ikkje ført ut, dei er mindre interessert i å analysere kva slags politiske linjer som sentralen fører ut eller ikkje fører ut. Vi kan no oppsummere at vi har gjort betydelige framgangar i arbeidet med å utvikle medlemsdemokratiet i NKS samanlikna med situasjonen attende til 77/78. Lga har etterkvart fått rom til å utvikle sine eigne planar, legge opp lagsdiskusjonar etter behova til laget, det er etterkvart blitt utvikla ein etter mitt syn god debattstil i forbundet, den tida er for lengst forbi da da uenighet blei sett på som moko skummelt for anisasjonen. Fleire og fleire er i den siste tida blitt opptatt av betydninga av å styrke sentralismen i forbundet på ulike nivå. Og her er det etter mitt syn mykje som står att. I perioden har sentralen i for lagt vekt f.eks. på betydninga av samlande politiske diskusjonar. Det er viktig at vi held fram med å utvikle den arbeidstil en i NKS.

Eg trur likevel vi lurar oss sjøl dersom vi gjer "byråkratisk arbeidstil" til hovudproblemet i dag. La meg ta eit par døme.
- husleigestreiken. I følge H skal dette vere eit "hovudproblemet. Var problemet med NKS si leing av denne at (sita

Henry) : "Nokre politikkmakarar på toppen, eit sjikt av aktivistar ei stor gruppe passive medlemmer og utan band til fleirtalet av studentane". Som alle våre ivrige interessekampjemparar rundt om i landet veit var problemet at det slett ikkje fans nokon "politikk-makarar på toppen" her. NKS sentralt ellær f.eks. NKS i Oslo hadde ikkje noko leiande grep om denne streiken. Det var slett ikkje noko byråkrati som dirigerte frå toppen. Tvertimot har det både under og etter streike kome massiv kritikk frå fleire NKS-lag fordi det ikkje var nokon "politikkmakarar på toppen".

- vervinga. Er hovudhinderet for framgang i vervinga ein byråkratis arbeidsstil? Er NKS plaga av "politikkmakarar" sentralt som t rer ufordøyde linjer nedover medlemsmassen i dette spørsmålet? Sjølsagt ikkje. Problemet i dette arbeidet frå sentralens si side er først og fremst mangel på ei politisk-ideologisk sterk leiding som mobiliserer organisasjonen til å sette i gang med systematisk rekruttering arbeid. Dette er først og fremst eit spørsmål om politisk og ideologisk overbevisning og forståing for betydninga av den kommunistiske organisasjonen. NKS ville i dag hatt god bruk for "politikkmakarar på toppen" som kunne oppsummere positive erfaringar, utvikle linjer og konkrete forslag til korleis dette arbeidet best bør drivast.

Problemet no er at vi først og fremst manglar vi leiande kader på ulike nivå som kan bruke sine erfaringar og si tid til å leie vervearbeidet. For å kunne vinne fram i dette arbeidet vil ideologiske diskusjonar og studiar måtte stå sentralt. Vi må vere klar over at vi treng langsiktig, tålmodig arbeid for å lukkast med dette.

OM MASSELINJA I NKS.

Tone legg i sitt innlegg avgjerande vekt på "å lære av massene". Som ho seier må dette gjelde både eksternt og internt. Det er ikkje vanskeleg å seie seg samd i dette. Men når Tone vil gjere dette til eit hovudproblem i NKS - og særleg for sentralen - så er det heilt feilaktig.

For det første kjem Tone med synspunkt som er prinsippielt feilaktige: "Massene er de virkelige heltene", skriver Mac. Men hav legger vi i dette? Bl.a. betyr det at fordi vanlige folk deltar i klassekampen er det dem som har best kunnskap om virkeligheten, om kamp og forandring. Også derfor er det kun vanlige folk som kan bedømme om politikken er bra eller dårlig! Dersom dette hadde vore rett hadde kommunistane vore overflødige og den kommunistiske organisasjonen berre hatt antikvarisk inter-

esse.Vi er med i NKS nettopp fordi massene ikkje har denne inn-
sikta som Tone tillegg dei.Fleire andre formuleringar går i same
lei.Eg seier ikkje at Tone ikkje har forståing for betydninga av
leiling.Eg seier ho (førebels) at ho er svært uklar.Og dette får
politiske konsekvensar.

For det andre: den politiske konsekvensen er først og fremst at
Tone ikkje med eit ord seier at det avgjerande for oss i prakt-
iseringa av masselinja må vere å analysere kva vi seier til
massene.Problemet i vervinga er slett ikkje at NKSsarar ikkje
høyrer på sympatisørane og lærer av dei.Problemet er at våre
sympatisørar ikkje blir konfrontert med spørsmål og argumentasjon
om betydninga av å bli med i NKS.

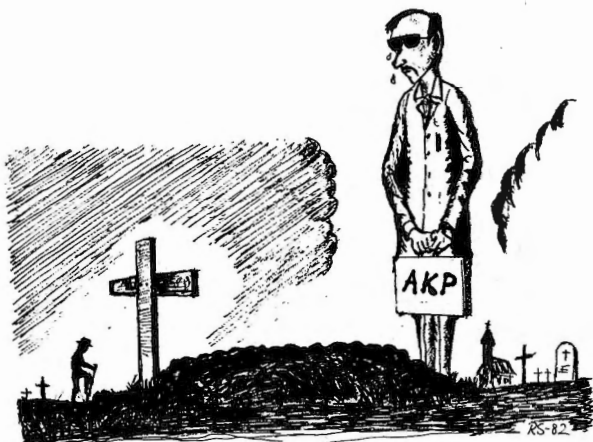
Ein konsekvens av Tone sitt syn må bli ei undervurdering av
høgre tendensar i NKS, f.eks. i forhold til ^{verving} og den kommunist-
iske organisasjonen.I 21 1978-79 var det ei sterk rørsle i NKS
mot tidlegare "oversentralisme" og mangel på demokrati.Fleire
innlegg av Tones type stod i 4.mai.Ihovudsak var dette ei positiv
rørsle for NKS.Men i kjølvatnet av denne dukka det opp opne

HAR MASSENE ALLTID RETT ?

høgre idear som trua med å øydeleggje NKS. Da erfarte vi at å "høyre
på massene" er heilt avgjerande, men det duger svært så lite dersom
ein ikkje samstundes reiste ein ideologisk kamp for dei kommunistis
grunnsprinsippa. .Vi erfarte også at eit best mulig utvikla medlemm
demokrati og mulighet til innverknad for alle medlemmer på ingen
måte er nokon garanti mot degenerering.

Hovudproblemet med praktiseringa av masselinja i NKS i dag er,
med Maos ord at vi ikkje er som "fisker i vatnet", men som
vatn i vatn". Hovudfaren er ikkje at vi ikkje høyrer på eller har
kontakt med massene, men at vi ikkje står fram som kommunistar
overfor massene.

"Sentralstyremedlem" mener NKS' framtids-
utsikter er dystre dersom vi ikke priori-
terer organisasjonsbygging.

VI MÅ STILLE ORGANISASJONSBYGGING SOM EI SENTRAL OPPGÅVE.

Eg meiner at føresetnaden for å komme nokon vidare i arbeidet med å styrke NKS er å stille organisasjonsbygging som ei konkret arbeidsoppgåve for NKS på alle nivå. Vi er nødt til å innretta arbeidet vårt på ulike felt utifrå denne oppgåva. Berre ved å stille oppgåva konkret vil vi kunne lære i praksis kva som er dei viktigaste hindra for å vinna framgang. Vi kjem ikkje noko vidare i å avdekke dei ideologiske hindra ved å føre abstrakte diskusjonar om masselinja eller demokratisk sentralisme som ikkje er knytta til det konkrete arbeidet med å verve til NKS.

Dette må heilt sikkert få konsekvensar for korleis vi prioriterer kreftene våre. Eg er samd med Henry B i at det er nødvendig at vi innser at vi har begrensa ressursar og at det ikkje duger å snakke alment om å styrke NKS' "allsidighet". Det er klart at dersom vi skal få sving på organisasjonsbygginga vil det f.eks. konkret måtte bety ei svekking av andre arbeidsområde på kortare eller lenger sikt.

SENTRALSTYREMEDLEM.

HANDLINGS - 32 PROGRAMDISK.

GEIRULF : Om den politiske situasjonen i høyere utdanning.

HELGA &
SIV : LNL's landsmøte

BRITT : Svar om LNL

HARRY B : Samskipnaden

KNUT : Forholdet fronter/NKS - er de likestilt ?

Om den politiske situasjonen i høyere utdanning. (33)

Det følgende er utdrag fra et notat om den politiske situasjonen i høyere utdanning. Det er laga av en kamerat i Bergen VKS.

Utgangspunkt:-den sosiale problemene rasert.

-studenter som sosial gruppe i oppløsning pga. økt alder, deltidsarbeid, faglig puss.

-arbeidsmarkedet presser fram øddring av studievalg - bort fra HF.

-Grunnforskning svekkes, lider av mangel på midler og presses av undervisning og administrasjon. Anvendt forskning og oppdagsforskning presses fram.

-ekstraordinære nedkjøring på 9-10 mill. ved UiB rammer studenter og grunnforskning.

Av de økonomiske angrepene på utdanninga har studentene bare klart å slå renter i studietida tilbake. Individuelle løsninger tar over, i form av faglige frustrasjoner, eksamensrettet lesning og forskerflukt.

2) STATENS MÅLSETTINGER

Høyre sier at universitetene og grunnforskningen skal prioriteres, allikevel skjer det motsatte. Den viktigste målsettingen er budsjettningsparinger. Det overordnede målet for regjeringen er

å frambringe en kunstig rask nedbetaling av utenlandsgjelden og få igang kapitaleksport på bekostning av sosiale goder og den innenlandske industrien. Når det gjelder kunnskap og høyere utdanning som viktig produktivkraft settes det kortsiktig, avgrenset på enkelte sektorer i hovedsak gjennom anvendte forskningsprosjekter. NAVFs (Norges almenvitenskapelige forskningsråd) andel av de totale forskningsmidlene har sunket drastisk over de siste årene. All innsats knyttet til teknologiavtalene i forbindelse med oljeutvinningen går til industriell forskning. Dette er typisk kapitalistisk planløshet, der grunnlaget, på lenger

TILÅRSKOMMEN STUDENT, RAMMET AV NEDSKJÆRINGENE...

sikt, undermineres, og der konturene av et kapital- og råvareproduserende Norge, uten hjemlig kunnskapsindustri og allsidig produksjonsliv, trer fram. Stortingsmelding 45 og 89 er program skrift for prioritering av av- vendt forskning/utdanning og ned vurdering av intellektuelt arbeid og fri grunnforskning. E. Førde prøver i et intervju med Dagbladet å fraskrive seg ansvaret for situasjonen norsk forskning er oppe i og legger ansvaret for situasjonen på institusjonenes autonomi med derav følgende styringsproblemer. Saken er jo den at autonomien stort sett har opp hørt å eksistere, og dette er DNAs skyld: O-budsjetter, detaljregulering av stillinger og budsjettmidler, øremerking av forskningsmidler, styring av oljesektorens forskningsmidler gjennom universitetene etc.

Våre krav må være: Opprioritering av grunnforskningen, skattlegging av oljeselskaper framfor direkte forskningsinnsprøying til utvalgte prosjekter. Vi bør holde fram Frankrikes forsknings-satsing som en annen og mer fornuftig måte for borgerskapet å føre forskningspolitikk på.

3) UNIVERSITET I KLEMMEN.

Måten universitetene møter de ekstraordinære nedskjæringerne på illustrerer godt den posisjonen de er oppe i: en blind gjennomføring av pålegg uten det minste forsøk på å organisere mottiltak

Følgene er klare:

-nedskjæring på timelærerbruken, derav følgende økt undervisnings ansvar for fast ansatte - mindre forskningsinnsats, universitetsforskningen kommer i bakevje, viktig forskning legges utenom universitetsmiljøene, dermed en tendens til faglig nivåsenking, dårligere undervisning, dårligere kandidater, dårligere vilkår for fri og kritisk forskning og utvikling av nye ider.

Tilstrammingen vil akselerere utvikling som har preget universitetene siden stillingsstoppen ble innført i 70-årene: Grunnforskning og teoretisk arbeid har blitt presset vekk, forgubbing av miljøet, tilstøvnin karrierisme med lite rom for opposisjonell forskning, og ikke minst liten vekt på undervisning siden - foreldede undervisnings-eksamens- og evalueringsformer, lite effektiv utdanning - en innretning mot mer skolepreget undervisning. Det er derfor en nær sammenheng mellom studentenes faglige problemer og frustrasjoner og universitets svekkede stilling. Vi er ikke blinde forsvare av universitet slik det er eller var - Det er preget av borgerlig teori, mye studentforakt, dårlig undervisning som passiviserer studentene, og dårlig administrasjon og ledelse. Men, og det er viktigst nå: Ramme-ene skviser ut enhver mulighet til å få noe bedre; og i tillegg raseres mye av det som er og som kan være bra ved universitetssystemet.

lert politikk på sjø og så reise spørsmåla på brei basis i organisasjonen (LNL)

En annen viktig ting, hva mener vi med fagkritikk? Vi har ingen politikk på fagkritikk. Vi mener kanskje alt som har med innholdet i utdanninga å gjøre. (karakterer eksamen gruppearbeid osv) Og en sak som det å skaffe ålreite gjesteforelesere. Fagkritikk er nemlig viktig. Studentene blir nemlig radikaliserert gjennom fagkritikk. Noe av det mest positive i har gjort på den fronten er å invitere Chris Sjøberg til skolen med "arbeidspedagogikk". Det er nemlig av ganske stor betydning for neste generasjons forståelse for sosialismen hva slags lærere vi egentlig blir. Det vil være uenigheter mellom oss og Sos.fronten på innstillinga til faget også. F.eks synet på arbeiderklassens unger - er arbeiderklassen lidende eller ledende? Det er på tide at også NKSerne gjør fagkritikkbegrepet til noe mer enn ei frase vi slenger på for å få enhet med Sos.fronten (vi oppfatta en del NKSere sånn på LM). Når vi oppsummerer LM må vi tenke på at LNL er en front, en interesseorganisasjon for alle lærerstudentene, og utifra det stille oss spørsmåla: Har vi fått et handlings-

program /en arbeidsplan som vi synes er bra nok ? Er vi fornøyde med at økonomien og fagkritikken blir sidestilt? Trur vi det nye LS vil gjøre en bra jobb for studentenes faglige og økonomiske interesser?

Hvis vi kan svare ja på disse spørsmåla må vi også oppsummere at vi har en stor grad av enhet på sak me Sos.fronten, og at det tjener medlemmenes interesser at vi holder på denne aksjonsenheten. Men vi må samtidig reise debatten om den parlamentariske jobbinga, synet på staten og årsakene til forverringene. Så får vi droppe det at de folka er karrierister hårsåre antikommunister, parlamentarister og mye mer gærent. Vi må ta dem på politikken deres, ikke på moralen. For da måtte vi gått inn for å kaste dem.

PS.

Det er nå etablert en LM fraksjon i Trondheim, - det er viktig. For det er motsigelser og uklarheter NKSere imellom på flere punkter, og vi må se det som et mål å løse disse, og legge opp en sjølstendig politikk i forhold til Sos.frontens parlamentariske stil.

Vi håper på diskusjon her i bladet!

HELGA OG SIV
TRONDHEIM.

En kort kommentar til Helga og Sivs innlegg

Dere polemiserer mot min vurdering av forholdet mellom NKS og Sos.fronts politikk i LNL. Dere slår fast at de motsetningene som jeg skisserer ikke eksisterer

på skolen deres. Og at folk der jobber sammen for felles målsettinger. Dette er sjølsagt bra, og en ganske vanlig beskrivelse av forholda på skolene. Lokale Sos.-

c) De Teknologisk orienterte studiene.

SFs og NSUs linje har vært å gå inn for disse, og har lagt hovedvekten på å få opp samfunnsfagdelen fra 5 til 10 vektall, samt at denne blir gitt et helhetlig og kritisk preg. Her kommer den misforståtte profesjonskritikken igjen fram. SF ser på realister som borgerlige eksperter. Hvilken type realfagutdanning disse gis er uvesentlig. Enten det er yrkesrettet, anvendte studier uten vitenskaplig fordypning å la NTH eller et universitetsstudium med vekt på faglig fordypning, spiller ingen rolle for SF. Det viktigste er å individuelt kritisere sin framtidige yrkesfunksjon. Å forsvare universitetet mot reformer som undergraver grunnforskning og faglig fordypning blir stemplet som reaksjonært forsvar for føydale rester, mens SF sjøl godtar rasing av realfagene for å få inn samfunnsfag i utdanningen.

Vi bør også legge merke til at SF fremmer to motstridende syn på utdanningens rolle: Det ene er at utdanningen bare er en utdanning av borgerlig ekspertise. Det andre er at en på subjektivt grunnlag kan overskride denne karakteren; og der med har en jo lagt grunnlaget for en kvalitativt annen utdanning uten gjennomgripende samfunnsforandringer, bare studentene blir Sære.

d) SF er svært opptatt av å kanalisere studentaktivitet inn i det eksisterende korporative organsystemet på universitetene. Her ligger det sikkert en del karrierisme bak, men vi kan notere oss at det er godt samsvar med teorien om at karakter-

36
en til utdanningen endres når den subjektive bevisstheten endres, og dermed en åpning for et bedre universitet eller en kvalitativt annen utdanning utkjempes innenfor den eksisterende strukturen. Derfor også uviljen til å opprette sjølsterdige interesseorganisering.

Det må bli en viktig oppgave for oss å utvide og forbedre denne kritikken, og påvise at SFs linjer nødvendigvis vil føre til nederlag i studentkampen.

NEDSKJÆRINGENE MÅ MØTES MED
OFFENSIV.

Det murrer på universitetene både i forskningsmiljøene og blant studentene. Problemet er at det ikke føres utad som en skarp kritikk av den rådende politikken, og med noen som helst for for organiserte mottiltak. Et opprør mot nedskjæringene må leg

ge stor vekt på helheten i det som skjer, det må argumenteres for det nyttige i å bevare heltidsstudenten gjennom skikkelig økonomi, å bygge ut grunnforskning og vitenskaplig skølering i utdanningen, og å opprettholde universitetenes særpreg som læresteder.

Til slutt en linjespørsmål i takikken: Studentene vil bli stilt overfor bruk av lukking, undervisningsnekting og lignende metoder fra lærernes side. Her blir studentene

ende i en vanskelig stilling: På den ene siden er vi interessert i å bare godta forsvarlige undervisningstilbud, på den andre siden vil lukking og kordninger ramme studentene hardt. Jeg mener vi skal gå

mot slike tiltak når de bare er en passiv reaksjon på nedskjæringspåbud. Men vi bør støtte denne typen aksjoner når de brukes som ledd i en politisk kampanje for økte bevilgninger, f.eks. politiske aksjoner budsjettulydighet osv. Vi må prøve å inngå et likeverdøg samarbeid med lærerne og bli enige om felles målsettinger, og ikke ensidige tiltak som skaper splid, og aksjonsformer der begge parter er villige til å ofre noe for å nå fram.

Det viktigste nå er å skape en politisk motoffensiv, å hindre iverksetting av nedskjæringene, hindre et slagsmål om hvem som skal rammes hardest, hvilke fag som er mest unyttig osv.

GEIRULF, BERGEN:

LNL's LANDSMØTE

Helga og Siv i Trondheim er kritiske til Britt's oppsummering av LNL's landsmøte.

Det er mer og si om LNL's lands-

mo!

Etter landsmøtet satt vi igjen med en god del forvirra spørsmål som nå etter en del diskusjoner begynner å falle på plass. Vi kommer fra en (av de mange) skolene hvor motsigelsene mellom oss og SosFront er helt ubetydelige for det praktiske samarbeidet, og det er det vi legger vekt på. Hos oss er aktivistene i stor grad uavhengige folk, og her er det så enkelt som at "folk som gjør en god

jobb for studentenes interesser er OK.

Etter LM syns vi den viktigste oppsummeringa var at det er stor enighet mellom oss og SosFront i spørsmålet om hva som må gjøres nå: Nemlig vi må jobbe parallellt med økonomi (både vår private og skolens) og fagkritikk.

Britt oppsummerer at denne enheten hviler på falskt grunnlag. Det mener vi er feil. Det er all grunn til å tro at de siste angrepa mot økonomien vår har fått SosFront til å innse behovet for

økonomisk kamp, og all grunn til å tru at angrepa på innholdet i lærerutdanninga (karakterer, eksamen kjernepensum får oss til å innse viktigheta av å jobbe med disse sakene. Vi trur det er reell enighet på at alt dette er viktig, griper inn i hverandre og må jobbes parallellt med.

Men:

Vi har forskjellige grunner til å komme fram til en slik arbeidsplan. For Sos. fronten er det viktigste at økonomien er grunnlaget for muligheten til å drive fagkritikk. (Det er ei viktig side av saken) Mens vi (mange NKsere) ser på den økonomiske kampen som vik-

(jada, de legger premissene for diskusjonen), og det er synet på staten. Lene sier sjøl at det viktigste hun gjør, er å sitte i komiteer - dvs. forhandle med staten. (Hun er en fantastisk!! forhandler sier Anja) Og det er hun sikkert. Men hvor stor vekt skal en legge på sånn jobbing? På hvilket punkt må aksjoner avsløse forhandlinger? Åssen hindrer vi at våre folk blir oppkjøpt av statsapparatet? Hvor langt trur vi staten vil strekke seg for å innfri våre krav?

Gode Samarbeidsforhold i LNL i Trondheim.....

tig i seg sjøl. ("Streik er en skole i krig?") Sånn at for Sos.-fronten er egentlig fagkritikken viktigst, men som nå verden en gang ser ut i 1982, må de innse at den ikke kan løsrives fra den økonomiske kampen. Og er ikke dette bra nok? Vi mener jo, og diskusjonen om årsaken til krisa, (grunnleggende spørsmål i marxismen?) kan vi ta opp en annen gang. (Når som helst.)

De viktigste motsigelsene mellom dem og oss i den konkrete jobbinga sto desverre ikke på dagsorden.

Vi trur det finnes et gap mellom det synet Sos. fronten har på staten, og det vi har. sjøl. det kan komme til å gi søg utslag på den måten de driver den økonomiske kampen. Vi ser det også på behandlingsa av st.m. 45. Vi er i hovedsak enige om at det politiske innholdet i den er reaksjonært, - vi vil forkaste hele greia, mens Sos. fronten vil ha en "dialog" med departementet.

Her mener vi de viktigst motsigelsene står, og disse tinga må vi i første omgang få en klart formu-

part politikk på sjøl, og så reise spørsmåla på brei basis i organisasjonen (LNL)

En annen viktig ting, hva mener vi med fagkritikk? Vi har ingen politikk på fagkritikk. Vi mener kanskje alt som har med innholdet i utdanninga å gjøre. (karakterer eksamen gruppearbeid osv) Og en sak som det å skaffe ålreite gjesteforelesere. Fagkritikk er nemlig viktig. Studentene blir nemlig radikalisert gjennom fagkritikk. Noe av det mest positive LNL har gjort på den fronten er å invitere Chris Sjøberg til skolen med "arbeidspedagogikk". Det er nemlig av ganske stor betydning for neste generasjons forståelse for sosialismen hva slags lærere vi egentlig blir. Det vil være uenigheter mellom oss og Sos.fronten på innstillinga til faget også. F.eks synet på arbeiderklassens unge - er arbeiderklassen lidende eller ledende? Det er på tide at også NKSerne gjør fagkritikkbegrepet til noe mer enn ei frase vi slenger på for å få enhet med Sos.fronten (vi oppfatta en del NKSerne sånn på LM).

Når vi oppsummerer LM må vi tenke på at LNL er en front, en interesseorganisasjon for alle lærerstudentene, og utifra det stille oss spørsmåla: Har vi fått et handlings-

program /en arbeidsplan som vi synes er bra nok ? Er vi fornøyde med at økonomien og fagkritikken blir sidestilt? Trur vi det nye LS vil gjøre en bra jobb for studentenes faglige og økonomiske interesser?

Hvis vi kan svare ja på disse spørsmåla må vi også oppsummere at vi har en stor grad av enhet på sak me Sos.fronten, og at det tjener medlemmenes interesser at vi holder på denne aksjonsenheten. Men vi må samtidig reise debatten om den parlamentariske jobbinga, synet på staten og årsakene til forværringene. Så får vi droppe det at de folka er karrierister hårsåre antikommunistar, parlamentarister og mye mer garent. Vi må ta dem på politikken deres, ikke på moralen. For da måtte vi gått inn for å kaste dem.

PS.

Det er nå etablert en LM fraksjon i Trondheim, - det er viktig. For det er motsigelser og uklarheter NKSerne imellom på flere punkter, og vi må se det som et mål å løse disse, og legge opp en sjølstendig politikk i forhold til Sos.frontens parlamentariske stil.

Vi håper på diskusjon her i bladet!

HELGA OG SIV
TRONDHEIM.

En kort kommentar til Helga og Sivs innlegg

Dere polemiserer mot min vurdering av forholdet mellom NKS og Sos.fronts politikk i LNL. Dere slår fast at de motsetningene som jeg skisserer ikke eksisterer

på skolen deres. Og at folk der jobber sammen for felles målsettinger. Dette er sjølsagt bra, og en ganske vanlig beskrivelse av forholda på skolene. Lokale Sos.-

46
fronter er gjerne ærlige progressive som likegodt kunne vært NKSere om bare noen hadde spurt dem.

Men når jeg snakker om Sos.fronts politikk, mener jeg først og fremst den politikken som kommer til uttrykk i deres publikasjoner og i de politiske linjene som deres fraksjon streker opp, og som Sos.frontere rundt om i landet til sjuende og sist slutter opp om. Dette betyr sjølsagt ikke at jeg ønsker LNL som en organisasjon på en kommunistisk plattform, (i alle fall ikke i 1982)

Tvert imot trenger lærerstudentene en organisasjon som favner breiere enn både NKS og Sos.front. Men dette må ikke forhindre oss fra å føre kampen innad i fronten. Og her er det grunnlag for politisk kamp. Jeg synes dere under vurderer de motsigelser som finnes mellom dem og oss.

Dere trekker sjøl fram den viktigste motsigelsen: nemlig synet på staten. Og sier samtidig at den ikke sto på dagsorden. Nei direkte gjorde den ikke det, men samtidig

er det denne motsigelsen som gjennomsyrrer alt. Så lenge den politiske ideologien hviler på en blind tilitt til staten, vil LNL aldri bli en drivkraft for å drive fram organisering og mobilisering. Sjølsagt vil Høyre i regjeringsposisjon medvirke til en "radikalisering" av Sos.front, men vil ikke endre dens grunnleggende politikk.

Jeg er enig i at Sos.fronts politikk best kan kjennes på hva de gjør, derfor bør vi også foreta en løpende vurdering av det arbeidet de driver. NKS på Sagene lærerskole er ihvertfall ikke fornøyd med det enhetsfrontarbeidet Sos.front driver. AU medlemmer i LNL jobber i lokallaget på sagene, og driver der en aktiv kamp, men for hva? For at det ikke skal vedtaes noen arbeidsplan for LNL på Sagene, det skal ikke avholdes faste medlemsmøter, viktige politiske diskusjoner skal eventuelt taes på styremøter, men ikke på medlemsmøtene. Disse trekkene er det som skal legge premissene for neste landsmøte og det er de som skal stake ut Sos.fronts politikk.

Til slutt: Jeg synes ikke Sos.frontens antikommunisme er et moralst spørsmål. Først og fremst er det et politisk spørsmål som betyr en alvorlig svekkelse av den frontorganisasjonen lærerstudentene så sårt trenger i dag. Jeg inviterer flere NKSere på lærerskolene til å delta i debatten om hva slags politikk vi skal drive i LNL. Er det sant at vi ikke har noen fagkritikk politikk? Hvordan skulle denne eventuelt utformes.

BRITT

En ærlig progressiv, men ble han maengang spurt om å bli med i NKS.....

HANDLINGSPROGRAMMET⁴¹ OG SAMSKIPNADEN.

FORSLAGET TIL NYTT AVSNITT OM SAMSKIPNADSPOLITIKKEN I HANDLINGSPROGRAMMET INNEHOLD MYKJE EG ER SAMD I EIN DEL PISSPREIK OM ORGANISASJONS-MODELLAR ER SANERT.

LIKEVEL MEINER EG DETTE ER REINT FOR DÅRLIG. EG ER LEKMANN PÅ OMRÅDET, DERFOR HÅPER EG EKSPERTANE VIL HIVA SEG UTPÅ, NÅR EG NO DRISTAR MEG UTPÅ GLATTISEN, MED NOKRE PÅSTANDAR.

Når forslaget skal analysere Samskipnaden gjer det to viktige feil:

a) det prøver å passe heile landet inn i ein analyse. Dette må opplagt vere feil om ein samanliknar Boligstiftelsen i Sogn-dal med kjempebedrifta i Oslo.

Eg har dårleg kjennskap til småplassane, derfor konsenterer eg meg i denne omgang om Oslo.

b) analysen blir statisk. Ein seie noko om tilhøva i dag, men utviklinga er det tyst om. Då blir det vanskeleg å tilby ein rett politikk. Nokre viktige trekk:

- I ei dunkel fortid starta Samskipnaden i Oslo som eit kooperativ drive av fattige studantar

til gjensidig fordel. I dag er den ein stor og ekspanderande kapitalistisk bedrift m.a. med eit av dei leiande forlaga i landet.

- Som eit kvar anna kapitalistisk konsern har SiO eit borgarleg leiarskipt og eit nettverk av lojale funksjonærar og studentpolitikarar som dei har knytta til seg med ulike føremun-

er og mutingar. "Avskøringane" i det siste er fyrst og fremst viktige som symptom på dette. Dette leiarskiptet er ein del av klassefien den, dei har objektive interesser som går mot dei tilsette og studentar.

- Utifraå si spesielle historie drar dette konsernet på ein del lite lukrative foretak: kantiner, barnehagar o.l. Dette er det som legitimerer at studentane kvart semester sprøyter millionar via semesteravgifta. Den indre logikken i ei kapitalistisk verksemd tilseier at desse ikkje-profitable delane blir skvisa av dei meir profitable. Dette har då og skjedd: Forlagsdrifta, bokhandel og div. småsjapper som driv med vanleg markedsprøvs utgjer ein stadig større del av drifta. I krisetider som nå kjem denne utviklinga til å skjerpe seg. Dette peikar t.d. mot fordyring, innskrenking og i siste hand nedleggjing av kantinedrifta. - Dette skjer samstundes som staten er oppteken av å skjete ned talet på studantar og alment redusere utgiftene til utdanning. Dette gjer

det urealistisk å tru at staten vil gripa inn mot ei slik utvikling som skissert ovafor. Snarare kan me venta oss ei ytterlegare fjerning av tilskott frå staten.

2. Dersom dette er rett får det og følgjer for politikken. T.d.:

- me må som hovudregel gå mot at studentane gjennom styrefleiftal skal ha ansvaret for drifta av SiO. Ein slik posisjon vil objektivt bringa desse representane i motseiing til studentane og dei tilsette. Det går like lite an å styra SiO til fordel for desse gruppene som det går an å reformera Norge inn i sosialismen ved å gå inn i regjeringa. - i forslaget til nytt avsnitt om samskipnaden står det under overskrifta "Aksjonar er naudeynte og forsvarlege": "... økonomiske boikottaksjonar mot samskipnadar/stiftelsar ... er retta mot staten som ved lov er pålagt å sikra bolig- og velferdstilbudet og vil derfor kunna føra til at styresmaktene vert nøydd til å gripa inn". Dette er illusjonsmakeri og tull. For det fyrste rammar ikkje desse aksjonane staten direkte før samskipnaden stoggar inn betalningar til staten. For det andre grip ikkje staten inn fordi ei eller annan lov pålegg det. Det som avgjet siger eller tap er om ein greier å kombinera dei økonomiske presset mot samskipnaden med eit kraftig politisk press

mot staten, greier å bygga breie alliansar med dei tilsette, andre fagorganiserte osv. Om boikottaksjonar skal vera eit økonomisk press mot samskipnaden, må det rettast mot dei profitable delane av drifta.

- sameleis er det å vedta eit under-skotsbudsjett i seg sjøl ikkje noko som pressar staten. Dette kan berre ha meining i ein situasjon kor studentane er mobiliserte og viljuge til drastiske aksjonar. Om dei er det er kan det vera rett å gå inn i styrepposisjonar for ei kort tid.

- Me må krevja at semesteravgifta blir skilt frå økonomien til samskipnaden og brukt til reine velferdstiltak. Bruken av dette må studentane ha styring med.

3. Me må starta ein diskusjon om korleis studentane på lenger skikk skal sikra velferden. Korleis skal me t.d. sjå på kooperative tiltak studentane sjøl set i gang. Er dette berre å gjera jobben for staten, eller er det eit naudsynt forsvarstiltak som vil bidra til å sveisa studentane meir saman?

Eg håpar folk som kjenner desse spørsmåla betre enn eg vil laga forslag til formuleringar i handlingsprogrammet på dei punkta eg kritiserer.

HARRY B.

FORHOLDET FRONTER → NKS

- ER DE LIKESTILT ???

(43)

På bakgrunn av erfaringer dratt i den siste tida som går på at en del folk SİDESTİLLER fronter og NKS, er det viktig å få tatt den debatten. Dette er etter mi oppfatning et forholdsvis omfattende problem som har fått vokse fram i ly av høyrelinjene som fortsatt står i NKS.

Såvidt jeg skjønner blir ei viktig sak å gå til kamp på i det indre livet. Ved at sånne linjer visker fram så blir NKS-møtene bare et "til-
" på lik linje med f.eks idrettsklubben.

I.ø.m. at vi alle prioriterer organisasjonsbygging, er dette DØDSLİNJER. Punkt 1:

Der hvor dissa linjene er framtædende så må det tas en politisk kamp. I denna g fasa må det ikke jobbes etter administrative linjer (som f.eks. å bruke direktiver UTEN at bakgrunnen for det er forstått i PRAKSIS. Det vil bare skjerpe motsetningene ytterligere. Det er viktig å få fram hvorfor folk står på dette, få fram hva slags funksjon det får osv. PUNKT 2:

KORRIGERING

...ter å ha tatt denna kampen og vinni fram for at NKS'ere må førsteprioritere org.en, må vi utvikle korrigeringsoppgaver. F.ø.wks. at folk som har stått på denna linja leder sirkler o.l.

KONSEKVENSER AV IKKE Å
TA DENNA KAMPEN

Viss vi unnlater å ta denna kampen vil denne linja værre med på å ødelegge org.en. På de plassa hvor sånne kamper står bør en etterhvert sørge for å stille det så skarpt at folk tvinges til å ta stilling til følgende: Ved ikke å bli med på å dra lasset sammen og m.a.o. sette org.en foran fronten/er så er du med på å ødelegge NKS!

Detta kan kanskje virke overdrivi men poenget er at detta er linjer som må tas oppgjør med allerede tidlig i "barndommen".

Vi må - nettopp fordi det er så viktig med organisasjonsbygging - sørge for å klargjøre hvorfor det ikke er mulig å sidestille en front med org.en viss en er KOMMUNIST.

KNUT, OSLO

FRONTKADER
MED
MASSELİNJE

AMIK I FILOSOFIEN -

MEKANISK ELLER IDEALISTISK TENKING?

Temaet dialektisk materialisme kontra mekanisk materialisme/idealisme er ein sterkt undervurdert diskusjon i NKS. Nokre lag i vårt distrikt har tatt opp denne debatten, men han er komen kort. Fylgjande diskusjon, som undertekna sjølv deltok i, kan illustrera kva eg meiner: Diskusjonen dreide seg om reformene/endingane i skolen på 70-tallet. Har dei vore progressive eller reaksjonære?

Asterix: Skulereformane på 70-talet har vore eit samanhengande forsøk på å konsolidera borgarskapets diktatur og kontroll over skulen. Dette forsøket har lukkast. Derfor er reformene reaksjonære.

Ola: Dette er alt for enkelt! Tenk berre på kva som har skjedd med undervisninga i samfunnsfag. I motsetning til før, får dagens elevar læra om 3.værdas svolt, om problema deira, om (økonomisk) undertrykking frå dei rike landa osv. Dette er progressivt.

Asterix: Nei det er reaksjonært! For vinkelen på lærestoffet er innretta slik at vi skal spegla oss i deira elende. Elevane får læra at 3.verda svelt fordi vi, EG OG DU, lever for godt. Denne undervisninga fungerer på to måtar: Som sosialpornografi - "Sjå kor fælt dei har det" - og som ein målestokk på din og min velstand - "Vi har det jo godt. Vi må slutta å stilla krav" Vi skal mao. skjemma oss og moderera våre krav.

Ola: Kanskje, men dei får trass alt læra om det! dei får skildra livet til folkeslag og nasjonar i større grad deira eigne premisser enn før. Dei får læra om økonomi, kultur og historie til folka som vi fekk nemnt som "busknegrar og indianarar". Dei får læra om krigens grusomhet for folka, ikkje berre om kongar og heltar osv. Lærebøkene i språkfaga har blitt meir interessante, betre pedagogiske opplegg, ikkje så gørr som da vi gjekk på skulen.

Asterix: Presset frå dei progressive har bringa desse tema på bane, men stoffutvalet og måten det blir presentert på gjer det heile reaksjonært, eller i det minste idealistisk. Elevane blir ikkje imot aparteid i Sør-Afrika fordi om dei får læra om kor fælt det er! Tvert imot, denne hamringa på kor "vond verda er" er eit forsøk på å putta haldning inn i hovudet på på elevane utan å gje dei den tilstrekkelege kunnskap. Elevane får ikkje læra om vegen ut av elendet, dermed gir dei opp, og tenkjer at dette kan vi ikkje gjæra noko med. Konsekvens: dei blir likegyldige, eller tom. for aparteid.

Når det gjeld det pedagogiske opplegget, har det vore ei men- gde overflateendringar utan re- ell endring i innhaldet. Dette har vore ei gullgruve for forlaga og kosta staten dyrt. Hovudre- sultatet har vore meir stress for lærarane og meir forvirring blandt elevane. Det heile kan uttrykkjast med James Baldwins ord då han kom attende til Har- lem: "Her er alt forandra - men er det same."

Ola: Men dette er då reinhekla mekanisk materialisme!! Linja di er at INGENTING NYTTAR -for uansett kva vi gjer, så har bor- garskapet makta, og ingen end- ringar er nokon vits i. Med ein slik politikk blir vi eit hale- heng til Høgre. Var td. skule- reformene på 1800talet reaksjo-

nære fordi borgarskapet hadde kontrollen? Arbeidarklassen lærte jo å lesa og skriva!

Asterix: Og din politikk er reinhekla idealisme. Den spreier illusjonar om kva vi kan oppnå, og dermed går det i grøfta. Med din politikk blir vi eit hale- heng til DNA! Utviklinga på 70- talet, som vi meir og mindre har støtta, bekrefter Lenin sine ord: "Idealisme i filosofien fører til reaksjon i politikken"

I dette tilfellet fordi folk vender reformatorane ryggen, og vender seg til dei konservative fordi dei vil ha slutt på alle for- virra overflateendringar frå folk som ikkje veit kva som er kva. Skulere- formane på 1800-talet var reaksjonære fordi deira hensikt og funksjon var å hindra arbeidarklassen i å bli revo- lusjonær.

"folk vil ha slutt på alle forvirra overflateendringar frå folk som ikkje veit kva som er kva"

"AV NATUR ER
JEG EN TVILER
MEN NÅ ER
JEG IKKE
SIKKER PÅ
DET HELLER"

Og der står debatten. Eg må her tilføya at både Ola og eg er fullt klar over at skulen ikkje fungerer i eit vakum, og at elevane får sine haldningar frå langt fleire hald enn lærebøkene. Men dette er ikkje poenget. Poenget er korleis ein skal vurdere alle dei reformene/ strukturendringane osv som skjer på løpande bånd, og kva ein skal gjera for ikkje å falla i fallgrubene idealisme og mekanisk tenkning. Og: er "uro" i seg sjøl positivt, td. nåt inneber slike endringar som vi har hatt i skulen på 70-talet?

PROBLEMET MED BEGGE DEI TO OVANNEMDE SYNSMÅTANE ER AT DEI KAN BETY REAKSJON I POLITIKKEN, MEN KVA ER DET SOM UTGJER HOVEDFAREN NO?

Eg vil hevda at IDEALISMEN er hovudfaren på fylgjande område:

- Studentpolitikken, især IK ("Det er bra å arbeida i studietida")
- ulturpolitikken (Jon M i kringingsrådet, Tramteateret i TV,

KK i Dagsrevyen)

- Kvinnekampen (Fokus på heimen/ "kjarleiksnormer" når kvinner treng arbeid)
- Økonomisk politikk (samanblanding av taktiske og strategiske argument)
- Skolepolitikken (i den grad vi har nokon)
- Forsvarspolitikken (trua på hakkebakkelsen: "De store dyrene har ikke lov til å spise de små")

På alle desse områda er det også avvik i retning mekanisme og "ingentingtar". Især i studentpolitikken er eg i tvil om kva som er hovudfaren. Som det framgår, snakkar eg ikkje om avvik i program og vedtekne politiske prinsipp, men i politikken slik den kjem til uttrykk i vår praktiske daglege kamp. I propagandaen vår og i våre førestellingar om resultat av det vi gjer.

ASTERIX

INNHOLD:

Til ALLE MEDLEMMER	s. 2
HVA ER ET LANDSHØTE?	s. 3
UTSETJING AV FRISTAR...	s. 4
OM HØSTPLANEN	s. 5
REAKSJONÆRT KVINNESYU I NKS	s. 6
JENTER & NOMINERING TIL SENTRALSTYRET	s. 7
SVAR TIL SOLFRIDDOTTIR & MARTHA HOE	s. 10
ER NKS DET BEST KVINNEUNDERTRYKKENDE...	s. 11
Med STORHFULLE HØYDER	s. 15
INTERN & EKSTERN SERTIFISKE	s. 20
GJENNOMSYRA AV EN BYRÅKRATISK ARBEIDSTIL...	s. 23
De VISES STEN	s. 26
HANDLINGSPROGRAMDISKUSJON:	s. 32
OM DEN POLITISKE SITUASJONEN I HØYERE UTDANNING	s. 33
LNL'S LANDSHØTE	s. 37
SVAR OM LNL	s. 39
HANDLINGSPROGRAMMET & SAMSKIPNADEN	s. 41
FORHOLDET FRONTER & NKS: ER DE LIKESTILLT?	s. 43
ANVIK I FILOSOFIEN	s. 44

